

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání, konaném dne 9. března 2016, o stížnosti **státního zástupce** v trestní věci **obžalovaného L. V.**, nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, okr. XXXXX, proti usnesení Okresního soudu ve Znojmě č. j. 17 T 45/2015-118 ze dne 7. 12. 2015, a rozhodl

t a k t o:

Podle § 148 odstavec 1 písmeno c) trestního řádu se stížnost státního zástupce **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným usnesením okresního soudu byla trestní věc obžalovaného L.V. podle § 222 odst. 2 tr. řádu pro skutek spočívající v tom, že

- dne 17. 1. 2015 v 09:50 hodin v katastru obce Prosiměřice na okrese Znojmo řídil osobní motorové vozidlo značky VW Golf, registrační značky XXXXX, po předchozím požití návykové látky, kdy mu bylo zjištěno rozbořem žilní krve nejméně 5,1 ng/ml THC,

v němž bylo podaným návrhem na potrestání spatřováno spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zák., postoupena Městskému úřadu ve Znojmě, neboť se nejedná o trestný čin, avšak zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Proti tomuto usnesení podal státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Znojmě řádně a včas stížnost, neboť s daným rozhodnutím nesouhlasí. Podotýká, že obžalovaný trestnou činnost nepopírá, když však zároveň konstatuje, že tvrzení obžalovaného o požití drogy (14. 1. 2015 ve večerních hodinách) nekoresponduje závěrům slyšené znalkyně MUDr. Andrei Brzobohaté, Ph.D. Tato mj. uvedla, že při dosažení hodnoty 2 ng/ml THC v krevním vzorku řidiče se tento již považuje za ovlivněný touto návykovou látkou (při řízení motorového vozidla), kdy v tomto směru připomněla znění nařízení vlády č. 41/2014. Vzhledem k tomu, že v daném případě zjištěné množství THC (5,1 ng/ml) přesahovalo 2,5 krát tuto hranici, má tedy státní zástupce za to, že byly naplněny zákonné znaky předmětné trestné činnosti, když je třeba odkázat zejména na předchozí praxi posuzování tohoto druhu trestné činnosti soudy různých stupňů. Státní zástupce rovněž poukazuje na to, že soudem I. stupně zmiňovaná hodnota 10 ng/ml THC v krvi je pak v příkrém rozporu s ustálenou praxí, kdy tato dosud vychází z nařízení vlády č. 41/2014. Pokud se týče výpovědí zasahujících policistů (kteří shodně uvedli, že v jízdě obžalovaného nezaznamenali žádné zvláštnosti, když jízda se jim jevila jako normální), tak tyto dle názoru státního zástupce nelze považovat za zcela přesvědčivé, neboť policisté nejsou v žádném případě medicínsky, resp. lékařsky vzdělaní, a tudíž jejich posouzení je zcela subjektivní. Vzhledem ke všem shora uvedeným okolnostem tak státní zástupce navrhuje, aby

krajský soud podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadené usnesení zrušil a poté Okresnímu soudu ve Znojmě uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud předně podotýká, že v dané trestní věci se jedná již o druhé rozhodnutí okresního soudu, kdy původní usnesení Okresního soudu ve Znojmě č. j. 17 To 45/2015-70 ze dne 13. 7. 2015 (jímž bylo rovněž dle § 222 odst. 2 tr. řádu rozhodnuto o postoupení věci Městskému úřadu ve Znojmě) bylo usnesením Krajského soudu v Brně č. j. 5 To 539/2015-83 ze dne 2. 9. 2015 podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušeno, přičemž Okresnímu soudu ve Znojmě bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl (s příslušným pokynem k doplnění dokazování). Po takto doplněném dokazování, kdy ve věci byly provedeny výslechy svědků J.K. a M.Š. (zasahujících policistů), přičemž spisový materiál byl mj. doplněn o ústavní znalecký posudek Psychiatrické nemocnice Bohunice (z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie), jež se v jiné trestní věci (vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 6T 11/2014) zabýval obdobnou problematikou, rozhodl okresní soud opětovně o postoupení věci správnímu orgánu, když krajský soud po přezkoumání napadeného usnesení a řízení, které mu předcházelo, dospěl k závěru, že stížnost státního zástupce již není důvodná.

Třeba podotknout, že dosavadní rozhodovací praxe v rámci celé České republiky byla při posuzování otázky ovlivnění řidiče návykovými látkami nejednotná. Do nedávné doby soudy zpravidla vycházely z odborného stanoviska České společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie České lékařské společnosti J. E. Purkyně, dle něhož je „řidič ovlivněn návykovou látkou, pokud u něj byly zjištěny snížené kognitivní a psychomotorické schopnosti anebo byly překročeny arbitrárně dané koncentrační meze návykové látky v krevním vzorku (která v případě THC byla stanovena množstvím 2 ng/ml)“. Krajský soud v Brně pak v rámci své rozhodovací praxe postupoval i s ohledem na závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (např. MUDr. Marty Holanové, MUDr. Jiřího Pokory), kteří zastávali názor, že „podmínkou způsobilosti k řízení motorového vozidla je nulová hladina návykových psychotropních látek, přičemž pozitivní nález těchto látek (bez ohledu na jejich hladinu v tělesných tekutinách) již vylučuje způsobilost řídit motorové vozidlo“, a to z důvodu, že by mohlo dojít k ohrožení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Rovněž pak bylo poukazováno na již zmiňované nařízení vlády ČR č. 41/2014 Sb., jímž byly stanoveny limitní hodnoty návykových látek, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se tento řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou (v případě delta-9-tetrahydrokanabinolu se jedná o 2 ng/ml).

V rámci posouzení trestní odpovědnosti řidičů (ve smyslu ustanovení § 274 odst. 1 tr. zák) je pak zapotřebí, aby byl naplněn zákonný znak „stavu vylučující způsobilost“ řídit motorové vozidlo, při kterém by tento „mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku“. V daném případě jde tudíž o posouzení stavu vylučujícího tuto způsobilost a stavu bezpečného řízení motorového vozidla ve vztahu k požitým návykovým látkám. Nutno uvést, že daná problematika byla řešena v četných rozhodnutích Nejvyššího soudu ČR (např. sp. zn. 6 Tdo 252/2010, 8 Tdo 449/2010, 8 Tdo 358/2015), když doposud jednotný a závazný názor, týkající se této otázky, učiněn nebyl. Nutno podotknout, že dle názoru krajského soudu se jedná spíše o odbornou medicínskou než právní otázku. V tomto směru lze pak v současné době shledávat určitý posun, a to s ohledem na závěry znaleckého

ústavu Psychiatrické nemocnice Praha 8 -Bohnice, dle nichž je v případě návykové látky D9-THC hladina do 2 ng/ml bez vlivu na řídičské schopnosti, hladina 2 – 10 ng/ml pak znamená negativní ovlivnění řídičských schopností (nikoliv však úplnou neschopnost bezpečně řídit motorové vozidlo), přičemž až u hladiny více jak 10 ng/ml nastává podstatné negativní ovlivnění řídičských schopností (tzv. stav vylučující schopnost řízení motorového vozidla). Na tyto závěry mj. odkazuje i nedávné rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 979/2015 ze dne 15. 9. 2015. S poukazem na závěry tohoto znaleckého ústavu a posledně citovaného rozhodnutí nejvyššího soudu je pak v současné době dle zjištění krajského soudu takto rozhodováno u Krajských soudů v Plzni, Hradci Králové a Ústí nad Labem.

Za tohoto stavu, kdy v mezidobí došlo ke změně náhledu při posuzování trestní odpovědnosti řídičů s rozlišením jednotlivých hladin návykové látky, týkající se schopnosti resp. způsobilosti řídit motorové vozidlo (a to ve smyslu vyvození trestní odpovědnosti dle § 274 odst. 1 tr. zák.), shledává tak krajský soud podanou stížnost státního zástupce za nedůvodnou. Nutno totiž uvést, že v dané trestní věci byla rozborem krve obžalovaného zjištěna hladina THC 5,1 ng/ml v jeho krvi, když ani výsledkem zasahujících policistů nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že tento řídil motorové vozidlo ve stavu vylučujícím tuto způsobilost. K zastavení vozidla obžalovaného došlo toliko v rámci namátkové silniční kontroly, kdy tento se při jízdě s motorovým vozidlem žádného dopravního přestupku nedopustil, přičemž známky předchozího požití návykové látky začal vykazovat až v rámci probíhající kontroly (v důsledku čehož tak u něho bylo ze strany policejní hlídky přistoupeno k provedení orientační zkoušky na přítomnost omamných a psychotropních látek). Nelze též přehlédnout, že ani ošetřující lékař při následném lékařském vyšetření obžalovaného u něho nezjistil žádné známky podezření na užití návykové látky.

S ohledem na tuto důkazní situaci (a to bez ohledu na namítanou rozpornost výpovědi obžalovaného, týkající se doby užití marihuany) nelze dle názoru krajského soudu jednoznačně dospět k závěru, že obžalovaný žalovaným jednáním naplnil skutkovou podstatu přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zák. (jak požaduje státní zástupce), zejména pak objektivní stránku tohoto žalovaného přečinu. Za daného stavu je totiž velmi sporné, zda se obžalovaný po vědomém požití marihuany (která obsahuje psychotropní látku tetrahydrokanabinol) skutečně nacházel v době řízení motorového vozidla ve stavu vylučujícím tuto způsobilost (a nikoliv jen ve stavu omezujícím tuto způsobilost). Dle názoru krajského soudu je tak nutno postupovat v souladu se základní zásadou trestního řízení, a to in dubio pro reo. Pokud tedy okresní soud učinil závěr o postoupení věci příslušnému správnímu orgánu ve smyslu ustanovení § 222 odst. 2 tr. řádu (neboť v jednání obžalovaného lze bez jakýchkoliv pochybností spatřovat spáchání přestupku dle § 5 odst. 2 písm. b/ zákona č. 361/2000 Sb., za který by měl být obžalovaný tímto správním orgánem v řádném řízení i potrestán), postupoval tak správně. V dalším pak krajský soud odkazuje na přílehlavé odůvodnění napadeného usnesení, se kterým se jinak ztotožňuje.

Vzhledem k tomu, že krajský soud shledal stížnost státního zástupce za nedůvodnou, rozhodl dle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu o jejím zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) - 1), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 9. března 2016

JUDr. Josef Teplý, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Milana Hašílková